

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2022r.

sprawy **K. T.**

skazanego za czyn z art. 158§1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 2 marca 2021r., sygn. akt IV Ka (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w G. z dnia 5 grudnia 2019r.,

sygn. akt II K (...)

p o s t a n o w i ł:

- 1.** oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,
- 2.** zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. L. – Kancelaria Adwokacka w S. – kwotę 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa złote i osiemdziesiąt groszy), w tym 23% VAT, tytułem wynagrodzenia dla obrońcy wyznaczonego z urzędu, za sporządzenie i wniesienie kasacji,
- 3.** zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

W pierwszym zarzucie kasacji obrońca wskazał na naruszenie przez Sąd Odwoławczy przepisów prawa procesowego mającego wpływ na treść orzeczenia,

a mianowicie art. 170§1 k.p.k., 174 k.p.k., art. 433§2 k.p.k. i art. 457§3 k.p.k., poprzez całkowite pominięcie przez Sąd Odwoławczy zarzutu apelacji dotyczącego naruszenia przez Sąd I instancji przepisu art. 170§1 k.p.k. i 174 k.p.k., polegającego na oddaleniu przez ten Sąd wniosku dowodowego o przesłuchanie w charakterze świadka Ł. G..

Lektura motywów pisemnych Sądu Odwoławczego potwierdza, że w istocie Sąd ten nie odniósł się do wskazanego zarzutu apelacji. Niemniej nie można uznać, by to uchybienie Sądu Okręgowego mogło mieć jakikolwiek wpływ na treść ostatecznego rozstrzygnięcia.

Jak wynika z uzasadnienia apelacji, wskazany mężczyzna miał posiadać wiedzę na temat przyczyn, dla których doszło do pobicia pokrzywdzonego oraz zamiaru dokonania pobicia pokrzywdzonego przez osadzonych zaliczanych do grupy grypsujących. W ocenie obrony jego depozycje umożliwiłyby weryfikację prawidłowości poczynionych ustaleń faktycznych.

Uznać jednak należy za Sądem I instancji, że Ł. G. w istocie nie posiadał informacji na temat samego przebiegu zdarzenia oraz osób w nim uczestniczących, co mogłoby mieć bezpośredni wpływ na ustalenia faktyczne poczynione w sprawie, ale posiadał wiedzę na temat okoliczności pobocznych, a do tego zasłyszanych. Co więcej, z akt sprawy, w tym także treści postanowienia Sądu Rejonowego w G. z dnia 6 czerwca 2019r. (k. 1464) wynika, że mimo podjętych prób, ostatecznie nie udało się ustalić miejsca pobytu Ł. G., co z kolei czyniło dowód z jego przesłuchania niemożliwym do przeprowadzenia.

Konkludując uznać należy, że decyzje procesowe Sądu Rejonowego w omawianym zakresie były prawidłowe.

Zarzut z pkt III lit. b) nie zasługiwał na uwzględnienie. Kwestii prawidłowości poczynionych przez Sąd Rejonowy ocen materiału dowodowego Sąd Odwoławczy poświęcił uwagę na str. 3-6 uzasadnienia orzeczenia. Rozważania Sądu w tym zakresie są szczegółowe, logiczne i znajdują oparcie w materiale dowodowym ujawnionym w niniejszym postępowaniu. Sąd Okręgowy nie ograniczył się przy tym jedynie do zaakceptowania i odesłania do wywodów Sądu I instancji, ale poczynił własne spostrzeżenia, odnosząc je do argumentacji zawartej w apelacji obrońcy skazanego.

I tak, Sąd Odwoławczy wskazał na dowody potwierdzające fakt pobicia pokrzywdzonego, a także okoliczności wskazujące na prawidłowość ustaleń co do jego sprawców. Dowody te zostały należycie i w zgodzie z zasadami prawidłowego rozumowania przeanalizowane i powiązane ze sobą. Sąd nie pominął przy tym żadnego z kwestionowanych przez obronę źródeł dowodowych, jak też wskazał, co i dlaczego przemawia za uznaniem zeznań pokrzywdzonego A. S. i J. K. S.

złożonych w postępowaniu przygotowawczym za wiarygodne, a co nakazuje z ostrożnością podejść do zeznań składanych przez te osoby na dalszych etapach postępowania.

Odnosząc się zaś do ostatniego z zarzutów kasacji - pkt III lit. c), wskazać należy, że co do zasady zarzut naruszenia art. 7 k.p.k. podnoszony może być w postępowaniu kasacyjnym tylko wówczas, gdy sąd odwoławczy czynił samodzielne ustalenia faktyczne – taka zaś sytuacja nie miała miejsca w niniejszej sprawie. Z kolei art. 5§2 k.p.k. dotyczy wątpliwości, które ma i nie jest w stanie rozstrzygnąć sąd rozpoznający sprawę, nie zaś wątpliwości którejś ze stron co do prawidłowości rozstrzygnięcia dokonanego przez ten sąd. Tym samym, w realiach niniejszej sprawy, nie sposób przypisać Sądowi Odwoławczemu naruszenia tych przepisów.

Podsumowując, skarżący nie wykazał, by Sąd Odwoławczy dopuścił się uchybienia o rażącym charakterze, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia.

Powyższe skutkowało uznaniem kasacji za bezzasadną w stopniu oczywistym.

Skazanego, uwzględniając jego sytuację materialną, zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego, a obrońcy wyznaczonemu z urzędu przyznano wynagrodzenie według norm przypisanych.